

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 654/2019
04.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Петар Јовић, адвокат из ..., против тужене Дирекције за развој и изградњу ЈП „Врање“ из Врања, коју заступа Градско правобранилаштво града Врања, ради исплате разлике зараде и исплате разлике регреса, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Врању и Привредног суда у Лесковцу, у седници већа одржаној дана 04.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно и месно је надлежан Основни суд у Врању.

Образложење

Тужилац је Основном суду у Врању поднео тужбу 24.10.2016. године против туженог, ради исплате разлике зараде од мање исплаћене, па до припадајуће за период од 01.09.2013. до 31.10.2016. године, на име разлике регреса за коришћење годишњег одмора од исплаћеног до припадајућег за период 2013, 2014 и 2015. године.

Основни суд у Врању се решењем П1 бр. 2032/16 од 13.03.2018. године огласио стварно ненадлежним за поступање и одлучио да по правноснажности решења списе достави Привредном суду у Лесковцу.

Својим актом П бр.366/2018 од 08.11.2019. године, Привредни суд у Лесковцу није прихватио своју стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду.

Решавајући настали сукоб надлежности у смислу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Основни суд у Врању.

Чланом 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у

наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Тачком 4. наведене законске одредбе прописано је да привредни суд у првом степену суди између осталог у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

Према члану 22. став 2. Закона о уређењу судова, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

У конкретном случају постоји спор између тужиоца као физичког лица и туженог – привредног субјекта. Одлуком о покретању поступка ликвидације – Јавног предузећа Дирекција за развој и изградњу града Врање, бр. 02-286/216-13 покренут је поступак ликвидације код Агенције за привредне регистре која је својим решењем БД 11154/2017 од 14.02.2017. године усвојила регистрациону пријаву покретања поступка ликвидације овог предузећа. Предметни спор започет је подношењем тужбе Основном суду у Врању 24.10.2016. године, а предмет тужбеног захтева је исплата разлике зараде од мање исплаћене, па до припадајуће за тражени период и разлика регреса за коришћење годишњег одмора од исплаћеног па до припадајућег, за тражени период.

Имајући у виду да је предмет спора захтев тужиоца за исплату разлике зараде и накнаде за регрес, у овом случају се не ради о спору поводом реорганизације, „судске“ и добровољне ликвидације и стечаја, јер спор није настао у вези са поступком ликвидације, па зато нису испуњени законски услови за успостављање надлежности привредног суда. Стварно и месно је надлежан с тога, Основни суд у Врању као суд опште надлежности.

Из наведених разлога, на основу члана 22. став 2. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић